

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความหมายทั่วไปของคำว่า “พิพิธภัณฑ์” ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2525: 410) ให้คำนิยามว่าคือ “สิ่งของต่างๆ ที่ได้ถูกรวบรวมไว้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา” ในขณะที่เดียวกันคำว่า พิพิธภัณฑ์สถาน หมายถึง สถานที่เก็บรวบรวมสิ่งต่างๆ ไว้เพื่อการศึกษา ซึ่งในปัจจุบันความหมายของพิพิธภัณฑ์เอง ได้ถูกเรียกหมายถึงพิพิธภัณฑ์สถานเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ พิพิธภัณฑ์สถานทุกชนิดทุกประเภทล้วนมีภาระหน้าที่อย่างเดียวกัน คือ เป็นสถาบันที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงอดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยปัจจุบันพิพิธภัณฑ์สถานได้พัฒนาการจัดแสดงให้ทันสมัย ให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน มีกิจกรรมกว้างขวาง เป็นประโยชน์ในการพัฒนาสังคม ซึ่งจัดเป็นศูนย์กลางการศึกษาของชุมชนที่สำคัญอย่างยิ่ง รวมทั้งเป็นการศึกษานอกระบบ และเป็นสถานศึกษาชั่วชีวิตด้วยเช่นกัน (ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, 15 สิงหาคม 2557)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี (2557: 42) กล่าวถึงประเภทของพิพิธภัณฑ์ โดยสรุปได้ว่า พิพิธภัณฑ์ มีหลากหลายประเภท ซึ่งแบ่งตามปัจจัยต่างๆ เช่น แบ่งตามขนาด ชนิดของสิ่งที่จัดแสดง สถานที่ตั้ง และบุคคลที่ต้องการยกย่องเป็นการเฉพาะ เป็นต้น ประเภทหลักๆ ของพิพิธภัณฑ์ เช่น พิพิธภัณฑ์ศิลปะจิตรศิลป์ (Fine art museum) พิพิธภัณฑ์ประยุกต์ศิลป์ (Applied art museum) พิพิธภัณฑ์ศิลปหัตถกรรม (Craft museum) พิพิธภัณฑ์โบราณคดี (Archaeological museum) พิพิธภัณฑ์มานุษยวิทยาและชาติพันธุ์วิทยา (Anthropological and Ethnological museum) พิพิธภัณฑ์ชีวประวัติ (Biographic museum) พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ (Historical museum) พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม (Cultural history museum)) พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ (Science museum) พิพิธภัณฑ์เทคโนโลยี (Technology museum) พิพิธภัณฑ์เด็ก (Children's museum) พิพิธภัณฑ์สวนพฤกษศาสตร์และสัตวศาสตร์ (Botanical and zoological garden) ภายในประเภทหลักของพิพิธภัณฑ์ดังกล่าวข้างต้น มีการแบ่งเป็นพิพิธภัณฑ์ในสาขาย่อยด้วยเช่นกัน อาทิ พิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ (Modern art museum) พิพิธภัณฑ์ศิลปะท้องถิ่น (Folk art museum) พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์พื้นถิ่น (Local history museum) พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์การทหาร (Military history museum) พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์การบิน (Aviation history museum) พิพิธภัณฑ์ดวงตราไปรษณีย์ (Philately museum) พิพิธภัณฑ์การเกษตรหรือภูมิศาสตร์ (Agriculture or geological museum)

นอกจากความหมายทั่วไปของคำว่า “พิพิธภัณฑ์” ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 แล้ว ยังมีคำศัพท์สำคัญอีกคำหนึ่ง คือ คำว่า พิพิธภัณฑ์มีชีวิต (Life museum) หรือพิพิธภัณฑ์กลางแจ้ง โดยวิกิพีเดีย (วิกิพีเดีย, 15 สิงหาคม 2557) ระบุว่า พิพิธภัณฑ์มีชีวิต (Life museum) เป็นพิพิธภัณฑ์ประเภทหนึ่งที่แสดงในบริเวณกว้าง ซึ่งพิพิธภัณฑ์มีชีวิต (Life museum) หรือพิพิธภัณฑ์กลางแจ้งแห่งแรกเกิดขึ้นที่สแกนดิเนเวีย ต่อมาแนวคิดเรื่องพิพิธภัณฑ์กลางแจ้งได้แพร่กระจายไปทั่วทวีปยุโรปและทวีปอเมริกาเหนือ พิพิธภัณฑ์กลางแจ้งรู้จักกันในหลายชื่อ เช่น พิพิธภัณฑ์มีชีวิต พิพิธภัณฑ์สิ่งก่อสร้าง พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน เป็นต้น

ทั้งนี้ ปรีดา เฉลิมเผ่า กอนันตกุล และคณะ (2547: 51) ระบุว่า พิพิธภัณฑ์มีชีวิตเป็นลักษณะเฉพาะอย่างหนึ่งของพิพิธภัณฑ์กลางแจ้งที่บุคคลในบริเวณนั้นจะมีการแต่งกายและการแสดงในลักษณะของยุคสมัยเก่า โดยบุคคลจะประพฤติปฏิบัติตัวเหมือนได้พักอาศัยอยู่ในยุคโบราณ โดยมีจุดประสงค์เพื่อแสดงวัฒนธรรมสมัยก่อนให้กับผู้ชมในยุคปัจจุบัน ได้เห็นพิพิธภัณฑ์มีชีวิตส่วนใหญ่จะมีการแสดงหลายประเภท เช่น การตีเหล็ก การตีดาบ การทำเหมือง การรีดนมวัว การทอผ้า การวาดรูป เป็นต้น ทั้งนี้ จุดเน้นของพิพิธภัณฑ์มีชีวิตที่สำคัญคือ 1) เน้นการนำเสนอวัฒนธรรม ธรรมชาติ และประวัติศาสตร์ 2) เน้นการให้ข้อมูลความรู้ และ 3) เน้นการสร้างกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชน

เมื่อพิจารณาความหมายของคำว่า “พิพิธภัณฑ์มีชีวิต” จะพบว่า พิพิธภัณฑ์ในประเทศไทยหลายแห่งมีลักษณะเป็น “พิพิธภัณฑ์มีชีวิต” ดังเช่น 1) พิพิธภัณฑ์คติชนวิทยา ตั้งอยู่ที่สถาบันทักษิณคดีศึกษา ตำบลเกาะข่อย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยจัดแสดงข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิต และขนบธรรมเนียมประเพณีในท้องถิ่นของชาวใต้ 2) พิพิธภัณฑ์ใต้แม่น้ำเพชรบุรี ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ที่จัดแสดงเครื่องปั้นดินเผา เครื่องถ้วย จากแม่น้ำเพชรบุรี 3) พิพิธภัณฑ์จ่าง แซ่ตั้ง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่จัดแสดงผลงานศิลปะด้านทัศนศิลป์และกวีนิพนธ์เพื่อสะท้อนความคิดและสภาพความเป็นอยู่ของจ่าง แซ่ตั้ง 4) พิพิธภัณฑ์เรือนโบราณ ภายใต้การดูแลของสำนักส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่จัดแสดงรูปแบบเรือนไทยภาคเหนือและงานสถาปัตยกรรมล้านนา 5) พิพิธภัณฑ์ผ้าโบราณสบันงา ที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างศูนย์วัฒนธรรมเชียงใหม่ และนักสะสมผ้าโบราณ ตั้งอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 6) พิพิธภัณฑ์บ้านร้อยอันพันอย่าง ตั้งอยู่ที่อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ 7) พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ลาวกั้ง ตั้งอยู่ที่อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม และ 8) พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นกรีก ยูเนียนซ์ (Million Toy Museum By Krirk Yoonpun) ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเน้นการจัดแสดงของเล่นไทยยุคเก่าในสมัยสุโขทัย อยุธยา และสมัยรัตนโกสินทร์ รวมทั้งสิ่งของ

เครื่องใช้ของคนไทยยุคโบราณ เป็นต้น ทั้งนี้ ตัวอย่างพิพิธภัณฑท์ทั้งหมดดังกล่าวมีลักษณะสอดคล้องกับจุดหลักของพิพิธภัณฑท์มีชีวิตทั้ง 3 ประการดังกล่าวข้างต้น

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (2557: 73) ได้ระบุไว้ในฐานข้อมูลพิพิธภัณฑท์ในประเทศไทยเกี่ยวกับพิพิธภัณฑท์ล้านของเล่นกรีก ยู้นพันธ์ (Million Toy Museum By Krirk Yoonpun) ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ 45 หมู่ 2 ถนนอุทอง ตำบลท่าวาสกรี อำเภอเมืองพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พิพิธภัณฑท์แห่งนี้ ได้ชื่อว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ติดอันดับต้นๆ ของประเทศไทย ที่มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวตลอดทั้งปี พิพิธภัณฑท์แห่งนี้ เป็นแหล่งรวบรวมของเล่นและสิ่งของเครื่องใช้ย้อนยุคที่สามารถทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกเหมือนได้ย้อนเวลากลับไปสู่วัยเด็ก

พิพิธภัณฑท์ล้านของเล่นกรีก ยู้นพันธ์ ก่อตั้งโดย รองศาสตราจารย์ กรีก ยู้นพันธ์ ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นอกเหนือจากบทบาทการเป็นครูแล้ว ยังเป็นนักวาดภาพประกอบ และทำหนังสือสำหรับเด็ก โดยเป็นเจ้าของผลงานหนังสือสำหรับเด็กจำนวนมาก เช่น หนังสือสำหรับเด็กเรื่องบอลลูก กระดุกกระดิกกระด็อก กระแต๊ก กระต่ายน้อยหนีแม่ โดยเฉพาะเรื่องชานาไทย ที่ได้รับรางวัลนอมา (NOMA) จากประเทศญี่ปุ่น ในปี พ.ศ. 2525 ทั้งนี้ รองศาสตราจารย์ กรีก ยู้นพันธ์ มีโอกาสได้เข้าชมพิพิธภัณฑท์ของเล่นคิตาฮารา (Kitahara Tin Toy Museum) ด้วยเหตุผลนี้ จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เกิดความคิดในการสร้างพิพิธภัณฑท์ของเล่นขึ้นในเมืองไทย

พิพิธภัณฑท์ล้านของเล่นกรีก ยู้นพันธ์ เป็นอาคารรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าหลังใหญ่ 2 ชั้น ลักษณะสูงโปร่งสีขาวทั้งหลัง มีประตูหน้าต่างแบบบ้านสมัยเก่าสีฟ้าสดใส ภายในอาคารแบ่งเป็นสองชั้น เมื่อเข้าชมด้านใน จะพบกับสิ่งของมากมายที่รองศาสตราจารย์ กรีก ยู้นพันธ์ เก็บสะสมมานานกว่า 20 ปี โดยชั้นล่างของอาคารมีการจัดแสดงของเล่นไทยยุคเก่าในสมัยสุโขทัย อยุธยา และรัตนโกสินทร์ เช่น ตุ๊กตาดินเผา กระปุกออมดินดินเผา และสิ่งของเครื่องใช้ของคนไทยยุคโบราณ รวมทั้งตู้โชว์ที่จัดวางอย่างเป็นระเบียบสวยงามเพื่อจัดแสดงสิ่งของต่างๆ อาทิ เครื่องเงิน แสตมป์ พระพุทธรูป ภาพถ่ายโบราณ เครื่องรางของขลัง เครื่องแก้วอายุนับร้อยปี ปิ่นโตเก่า วิหคโบราณ สิ่งพิมพ์ยุคแรกของไทย หนังสือเก่า จดหมายในยุคแรกที่เริ่มมีการไปรษณีย์ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมี การจัดแสดงนิทรรศการภาพถ่ายวาดลวดลายสวยงามน่ารัก ซึ่งเป็นฝีมือของรองศาสตราจารย์ กรีก ยู้นพันธ์ ส่วนพื้นที่จัดแสดงบนชั้นที่สองนั้น มีการจัดแสดงโมเดลการ์ตูนขนาดใหญ่ ประกอบด้วย อดดร้าแมน ซูเปอร์แมน สไปเดอร์แมน เจ้าหนุอะตอม เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีของเล่นหายากจำนวนมากกว่า 100 ชิ้น รวมไปถึงของเล่นสมัยใหม่ พระ เข็มตรา เหรียญเงินตรา ของเก่าต่างๆ และสิ่งของเครื่องใช้สมัยโบราณที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ในอดีต พิพิธภัณฑท์ล้านของเล่น

กรีก ยูนิพันธ์ เปิดให้บริการเวลา 9.00 – 16.00 นาฬิกา ระหว่างวันอังคาร ถึงวันอาทิตย์ (หยุดทุกวันจันทร์) อัตราค่าเข้าชมพิพิธภัณฑ์ ผู้ใหญ่ 50 บาท และเด็ก 20 บาท

ปัจจุบัน การประชาสัมพันธ์ของพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ เพื่อเชิญชวนให้กลุ่มเป้าหมาย เช่น เด็ก เยาวชน ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ นักท่องเที่ยว ฯลฯ เข้าชมพิพิธภัณฑ์นั้น เน้นการใช้สื่อเพียง 3 ชนิด ประกอบด้วย ป้ายแขวน (Banner) โบรชัวร์ขนาดเล็ก (Brochure) และเว็บไซต์ (Website) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาแนวคิดเรื่องช่องทางการสื่อสาร (Communication channel) ของบาร์ทลด์ (Barlund, 2008: 30) ที่ระบุว่า การสื่อสารความหมายที่มีประสิทธิภาพ ควรใช้ช่องทางหลายช่องทาง รวมทั้งเมื่อพิจารณาแนวคิดเรื่องการรณรงค์โฆษณา (Advertising campaign) ซึ่งหมายถึงแผนงานที่ต้องมีเนื้อหาหรือแนวความคิดเดียวกันในสื่อหลากหลายประเภทโดยเบลช (Belch, 2004: 25) เน้นว่า การรณรงค์โฆษณานั้นใช้สื่อหลายประเภทสำหรับกระตุ้นการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในขอบเขตที่กว้างขึ้นและมีความถี่มากขึ้นนั้น จะพบว่า การใช้สื่อเพียง 3 ชนิดของพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ จัดว่าเป็นการใช้สื่อที่ยังมีข้อจำกัดในแง่ประเภทของสื่อที่ยังไม่หลากหลาย ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจและควรพัฒนาให้มีสื่อในประเภทที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งได้แก่ เด็ก เยาวชน และพ่อแม่ ผู้ปกครอง ได้มากขึ้นเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัย จึงสนใจดำเนิน โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อเพื่อส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งรายละเอียดของการดำเนินโครงการ ได้นำเสนอไว้ในหัวข้อลำดับต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความเป็นมาในการจัดตั้งและบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์

2.2 เพื่อศึกษาความต้องการในการใช้สื่อสำหรับการส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์

2.3 เพื่อพัฒนาสื่อสำหรับการส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์

2.4 เพื่อเสนอแนวทางการใช้สื่อส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. คำถามการวิจัย

3.1 พิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ มีประวัติความเป็นมาในการจัดตั้งและมีบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนอย่างไร

3.2 พิพิธภัณฑสถานของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ มีความต้องการในการใช้สื่อสำหรับการส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑสถานอย่างไร

3.3 พิพิธภัณฑสถานของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ มีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อสำหรับการส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑสถาน

3.4 พิพิธภัณฑสถานของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ มีแนวทางการใช้ประโยชน์จากสื่อเดิมเพื่อประชาสัมพันธ์บทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนหรือไม่ และในระดับความถี่มากน้อยเพียงใด รวมทั้งมีความต้องการในการพัฒนาและปรับปรุงสื่อดังกล่าวอย่างไร

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

4.1 ผลจากการศึกษาความเป็นมาในการจัดตั้งและบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑสถานของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ โดยละเอียด สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการเรียนการสอน และเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งสำหรับการจัดทำเอกสารประกอบการสอนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาศิลปะกับบทบาทด้านการพัฒนาสังคมและชุมชน

4.2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการในการใช้สื่อสำหรับการส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑสถานของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ สามารถนำไปใช้เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง การสำรวจความต้องการในการใช้สื่อสำหรับการเรียนการสอนวิชาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบนิเทศศิลป์

4.3 ผลการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการประยุกต์การออกแบบสื่อเพื่อส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑสถานแห่งอื่นๆ ได้ต่อไป

4.4 ผลจากการศึกษาทั้งหมด สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการผลิตตำรา เอกสารประกอบการสอน และบทความวิชาการได้

5. แนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

5.1 ทฤษฎีแพร่กระจายทางวัฒนธรรม เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความเป็นมาในการจัดตั้งและบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑสถานของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ โดยละเอียด

5.2 ทฤษฎีการสื่อสาร ความสำคัญของการสื่อสาร พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ และประเภทของสื่อ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความต้องการในการใช้สื่อสำหรับการส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑสถานของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้ข้อเสนอแนะการใช้สื่อสำหรับการส่งเสริมบทบาทดังกล่าวของพิพิธภัณฑสถานของเล่นกรีก ยูนิพันธ์

5.3 ทฤษฎีองค์ประกอบศิลป์ องค์ความรู้เรื่องหลักการออกแบบงานนิเทศศิลป์ และ องค์ความรู้เรื่องการประเมินสาร เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาและออกแบบสื่อสำหรับการ ส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์

6. นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

6.1 แหล่งเรียนรู้ชุมชน ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หมายถึง พิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นสถานที่รวบรวมและนำเสนอข้อมูลข่าวสาร สิ่งของที่จัดแสดงประเภท ต่างๆ กิจกรรม การละเล่น การเล่านิทาน พร้อมทั้งวิทยากรที่ให้ความรู้แก่ผู้เข้าชมในพิพิธภัณฑ์ ซึ่ง การดำเนินการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์ เกิดกระบวนการเรียนรู้และ ได้รับความรู้ นอกเหนือจากความบันเทิง การตรวจสอบคุณสมบัติของการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชน ของพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ พิจารณาจากสิ่งของจัดแสดง กิจกรรมที่จัด จำนวน วิทยากร และการทำหน้าที่ให้ความรู้ของวิทยากรที่ถ่ายทอดสู่ผู้เข้าชม

6.2 ความต้องการในการใช้สื่อ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ความประสงค์ในการใช้ สื่อประชาสัมพันธ์ในประเภทอื่นๆ เพิ่มเติมจากสื่อประเภทที่พิพิธภัณฑ์ใช้อยู่แต่เดิม โดยผู้แทนของ พิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ เป็นผู้ระบุว่าต้องการสื่อประเภทใดบ้างที่ประสงค์ให้ผู้วิจัย ดำเนินการออกแบบและมอบให้พิพิธภัณฑ์นำไปใช้ประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑ์ต่อไป การตรวจสอบ ความประสงค์ในการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทอื่นๆ เพิ่มเติมจากสื่อประเภทที่พิพิธภัณฑ์ใช้อยู่ แต่เดิม พิจารณาจากการระบุจำนวนประเภทของสื่อ ชนิดของสื่อ และลักษณะขององค์ประกอบ ต่างๆ ที่ต้องการให้ปรากฏในสื่อใหม่ซึ่งออกแบบโดยผู้วิจัย

6.3 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การเลือกบริโภคสื่อชนิดใด ชนิดหนึ่งของกลุ่มเป้าหมายของพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ การตรวจสอบการเลือก บริโภคสื่อของกลุ่มเป้าหมายของพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์ นั้น พิจารณาจาก วัตถุประสงค์และความตั้งใจในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในสื่อเดิมและสื่อใหม่ ของพิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์

7. ขอบเขตการวิจัย

7.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดเนื้อหาการศึกษาวิจัยในประเด็นต่อไปนี้

7.1.1 เนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นมาในการจัดตั้งและบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของ พิพิธภัณฑ์ด้านของเล่นกรีก ยูนิพันธ์

7.1.2 เนื้อหาเกี่ยวกับความต้องการในการใช้สื่อสำหรับการส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นกรีก ยूनพันธ์

7.1.3 เนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาและออกแบบสื่อสำหรับการส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นกรีก ยूनพันธ์

7.1.4 ประเภทของสื่อที่ต้องการพัฒนาและออกแบบ เช่น แผ่นพับ ป้ายแขวน ถุงใส่ของที่ระลึก เป็นต้น

7.1.5 ผลจากการออกแบบสื่อ คือ ผลงานต้นแบบสื่อที่ส่งมอบให้พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นกรีก ยूनพันธ์ นำไปใช้เป็นต้นแบบการผลิตสื่อที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริงต่อไป

7.2 ขอบเขตเวลา

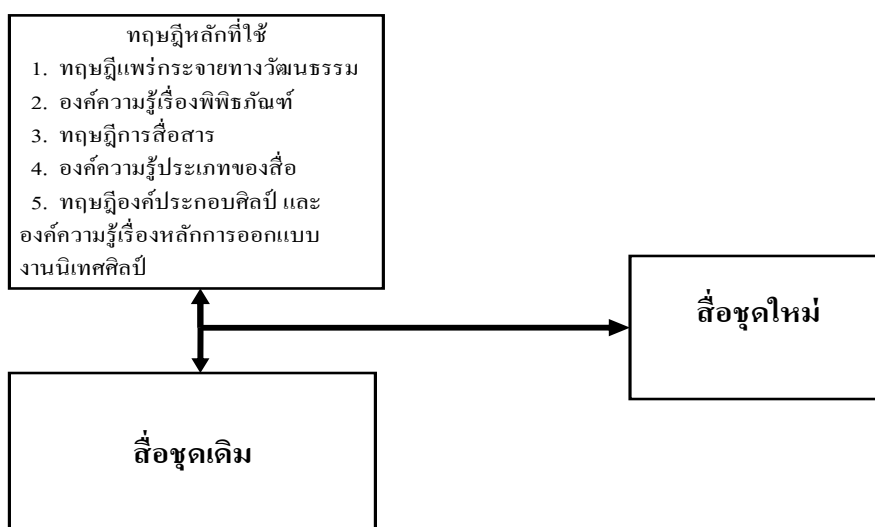
ขอบเขตเวลาในการดำเนินงานวิจัย กำหนดดำเนินงานในระยะเวลา 12 เดือนนับจากได้รับการอนุมัติและสนับสนุนทุนวิจัย

7.3 ขอบเขตพื้นที่ศึกษาวิจัย

พื้นที่ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นกรีก ยूनพันธ์ โดยมีที่ตั้งอยู่ที่เลขที่ 45 หมู่ 2 ถนนอุ่ทอง ตำบลท้าวสุกรี อำเภอเมืองพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

8. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อเพื่อส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นกรีก ยूनพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีกรอบแนวคิดการวิจัยตามวิธีการขอการวิจัยเชิงคุณภาพ ปรากฏดังภาพประกอบ ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย